

РЕШЕНИЕ

№ 90

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **7752** по описа за **2011** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и чл. 208 – 228 от АПК.

С решение, постановено на 16.07.2011 г. по НАХД № 1798/2011г., Софийски районен съд, НО, 94 състав е потвърдил наказателно постановление № АГ 4023/15.12.2010г., издадено от В. С. С., в качеството му на н-к отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на Г. Л. П. ЕГН [ЕГН] е наложено административно наказание „глоба” в размер на 500.00 лева и „лишаване от право да управлява МПС” за срок от 12 месеца на основание чл.174, ал. 3. от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Решението е обжалвано от Г. Л. П. с искане за отмяната му като неправилно, поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Оплакванията си подателят на жалбата развива в следните насоки – първо, СРС е аргументирал изводите си въз основа показанията на свидетел, който според жалбоподателя е заинтересован от изхода на делото, но същевременно с това не са снети устни и писмени показания от актосъставителя и свидетеля по АУАН; второ, счита за недоказаните обстоятелства посочени в АУАН, а също така, че не е достатъчно само въз основа на него да бъде издадено НП; трето, жалбоподателя поддържа, че АУАН и НП са издадени без задължителни реквизити, а именно писмено описание на нарушението; четвърто, по делото не са събрани и обсъдени всички доказателства, поискани от страните. В хода на съдебното производство касаторът, редовно призован не се явява и не се представява. Постъпили са писмени бележки, депозираны от адв. Л. Д. в качеството й

на процесуален представителна Г. П.

Ответникът – редовно призован, не се явява, не изпраща процесуален представител и не взема становище по касационната жалба.

В съдебно заседание представителят на Софийска градска прокуратура заявява, че тя е неоснователна, а решението на СРС е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира жалбата за допустима, но разгледана по същество тя е неоснователна. Съгласно чл. 218, ал. 1 от АПК съдът разглежда жалбата само на сочените касационни основания. На основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът следи служебно единствено за валидността и допустимостта на обжалваното решение, както и за нарушение на материалния закон. Основания за нищожност и недопустимост на обжалваният съдебен акт не са наведени от касационния жалбоподател.

Г. Л. П. е санкциониран за това, че на 18.11.2010г., след 2.30 часа бил спрял за проверка с автомобила си „А.-А8” СА 3506 НК на бул. С., до сградата на НОИ. След отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за употреба на алкохол, му бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено оспорваното наказателно постановление № АГ 4023/15.12.2010г., издадено от В. С. С., в качеството му на н-к отдел „Пътна полиция” при СДВР.

К. контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от Административен съд София - град е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които касационната инстанция следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. В тази връзка касационната инстанция намира, че фактичката обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. С., Л. и Н. и писмените доказателства, приобщени по реда на чл.283 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд. По аргументите, приведени в жалбата и писмените бележки на касатора, съдът счете: Първо, от протокол с дата 07.04.2011г. на СРС, НО, 94 състав по дело № 1798/11г. по безспорен начин се установява, че на актосъставителя С. и свидетелите по акта, Л. и Н. са били снети гласни показания;

Второ, настоящата инстанция, по силата на нормата на чл. 220 от АПК е лишена от възможността да установява факти и обстоятелства, а взема своето решение въз основа на установените от първата инстанция. В тази връзка настоящият съд смята, че СРС не е допуснал пропуски при изясняване фактичката страна на делото. Колкото до възраженията на касатора, че НП не може да бъде издадено само въз основа на АУАН следва да се посочи нормата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН, където се регламентира, че "...наказващият орган проверява акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства.". Думите "...а когато е необходимо..." дават алтернативни възможности на наказващият орган да счете едно обстоятелство за спорно, респективно да извърши или не разследване за допълнителното му изясняване. Явно е, че органа действа в условията на оперативна самостоятелност, когато преценява дали да издаде НП само въз основа на АУАН или да

предприеме и допълнителни стъпки по изясняване на обстоятелствата. За органа липсва възможност за преценка само по отношение на това дали да провери АУАН с оглед неговата законосъобразност и обосновааност, тъй като е изрично задължен, но след като извърши тази проверка, сам преценява дали посоченото в АУАН е достатъчно за издаване на НП.

Трето, реквизитите на АУАН са постановени в чл. 42 от ЗАНН, а тези на НП в чл. 57 ал. 1. В т.4 на чл. 42 и в т. 5 на ал. 1 на чл. 57 се постановява, че задължителни реквизити на АУАН и НП са описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. В конкретния случай, такова описание е налице, както в АУАН, така и в НП издадени на Г. Л. П..

Въз основа на изложеното тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна. Оспорваното въззивно решение като правилно следва да се остави в сила.

При така направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.07.2011 г. по НАХД № 1798:2011 г., Софийски районен съд, НО, 04 състав, с което се оставя в сила наказателно постановление № АГ 4023/15.12.2010 г., издадено от В. С. С., в качеството му на началник отдел „Пътна полиция” при СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.